

Невинність

Микола Устиянович

Невинности, душі красний рає!
О ти небесний ангеле спокою!
Як же щасливий чоловік з тобою,
А як нещасний, хто тя пострадає!

До нього боязнь, до нього сромота,
До нього грижа в'яжеся і злоба,
І не лишає до самого гроба,
Як ржа на ризах, як гниль із болота.

Но як крихка ти, перло дорога!
Язик покуси зітре тя огидний,
День і ніч чає на тя лотр безстидний...

Уходи красна, уходи милая,
Біжи під знам'я спасенія мира.
Твій щит – молитва, твоя пристань – віра.